

Advokat Johan Myrén

Bekräfta delgivningen

Domstolen behöver få veta att du tagit emot handlingarna i detta meddelande.

Bekräfta så fort som möjligt

Du kan välja att bekräfta mottagandet på något av följande sätt.

- Svara på detta e-postmeddelande och uppge samma uppgifter som i formuläret nedan.
- Ring till domstolen på 023-383 00 00.
- Skriv ut formuläret, fyll i det och skicka tillbaka det till domstolen.

Om inte domstolen får veta att du tagit emot handlingarna, kan domstolen behöva delge dig dem till exempel genom en stämningsman.

Jag har tagit emot följande handling:

DOM, 2021-06-04 i mål/ärende nr 1396-20

.....
Datum

.....
Namnteckning

Johan Myrén

.....
Namnförtydligande

.....
Telefonnummer, mobil

.....
Telefonnummer, arbete/annat

.....
Ny e-postadress

.....
Ny postadress

Delg nr 60404X21586914DK

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I FALUN
Ulrika Feldreich
Föredragande

DOM
2021-06-04
Meddelad i Falun

Mål nr
1396–1397-20

KLAGANDE

Wat Pah Sokjai, 802462-7237

Ombud: Advokat Johan Myrén
Advokatfirman Cedric AB
Kungsportsavenyn 21
411 36 Göteborg

MOTPART

Skatteverket
Skatteenhet 55
593 85 Västervik

ÖVERKLAGAT BESLUT

Skatteverkets beslut 2018-12-14, dnr AG1 samt AG3

SAKEN

Arbetsgivaravgifter; kostförmån och bostadsförmån
Beskattningsåret 2017 samt perioderna januari – september 2018
Ersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller överklagandet.

Förvaltningsrätten avslår yrkandet om muntlig förhandling.

Förvaltningsrätten beslutar att ersättning ska utgå till klaganden för
ombudskostnader om 150 000 kr inklusive mervärdesskatt.

BAKGRUND

Den ideella föreningen Wat Pah Sokjai har till främsta syfte att främja buddhism genom att driva ett buddhistiskt tempel i Brunflo, Jämtland. I templets verksamhet deltog under de aktuella perioderna mellan fyra och fem munkar. Munkarna fick ingen lön, men tillhandahölls boende på föreningens fastighet i form av ett ca 12 kvadratmeter stort rum med toalett och dusch. Munkarna fick också, från besökare av templet, ett dagligt mål mat.

Skatteverket beslutade att påföra föreningen arbetsgivaravgifter till följd av bostadsförmån och kostförmån med totalt 182 431 kr för beskattningsåret 2017 och perioderna januari till september 2018.

YRKANDEN M.M.

Wat Pah Sokjai (föreningen) överklagar och yrkar att den av Skatteverket beslutade arbetsgivarregistreringen tas bort samt att de påförda arbetsgivaravgifterna undanröjs. Till stöd för överklagandet anför föreningen i huvudsak följande. Skatteverkets beslut innebär i praktiken en inskränkning i religionsfriheten då den innebär att de inte längre får utöva den buddhistiska religionen fritt. Skatteverkets beskattning av det frivilliga givandet av matgåvor från lekfolket till munkarna i samband med måltidsceremonierna innebär att svensk myndighet inskränker det religionsutövande som garanteras genom Europakonventionen och därmed genom svensk lag. Att beskatta de måltider munkarna fått innebär att buddhismen diskrimineras i förhållande till andra religioner. Att beskatta föreningens klostergemenskap innebär ett avsteg från likabehandlingsprincipen om inte också klostergemenskaper med andra religiösa inriktningar beskattas. Att Skatteverket exempelvis avstår från att beskatta katolska klostergemenskaper framgår av skriftligt vittnesmål från John Mossop, controller vid Stockholms katolska stift.

Munkarna har ansökt om tillstånd att vistas i Sverige på den felaktiga blanketten för arbetstillstånd. Trots det har de på blanketten angivit att de inte kommer arbeta.

Templet utgör en naturlig samlingsplats för thailändare och andra buddhister i närområdet. Som främjare av buddhismen i Sverige välkomnar föreningen också gäster i sitt tempel. De munkar som gästar templet bor under enkla förhållanden i en klostergemenskap. Munkarna har inte rätt att äga några mer omfattande materiella eller ekonomiska tillgångar. Munkarna är därmed exempelvis helt beroende av enskilda medmänniskors välvilja att ge dem mat. Detta har i sin tur inneburit att gåvor till munkarna, och då särskilt i form av mat, har kommit att utgöra ett centralt inslag i den buddhistiska läran. Munkarna får inte vare sig förvärsarbeta eller laga mat. Munkarna får vidare bara äta mellan gryning och det att solen står i zenit, vilket tolkas som att de bara får äta en gång per dag. Eftersom munkarna enligt de monastiska reglerna varken får äga eller laga den mat de ska förtära så bygger deras matceremoni helt på matgåvor i form av lagad mat. Något förenklat går det till så att den eller de som lagat maten anländer till templet med maten i kastruller, pannor och/eller andra förvaringskärl. Gåvogivaren ställer därefter maten framför munkarna, vilka sitter på rad med sina allmoseskålar framför sig. Munkarna tar under ceremoniella former till sig av maten. Därefter (men innan maten äts) vidtar en ceremoni under vilken gåvogivaren deltar. Att särskilt notera är att gåvogivaren inte förväntar sig att dennes gåva ska ge upphov till någon motprestation från munkarna. Munkarna är i stället ett subjekt mot vilken gåvogivaren visar generositet i syfte att erhålla god karma. Denna måltidsceremoni utgör ett substitut till de gryningsvandringar som munkar gör i buddhistiska länder med sina allmoseskålar.

Munkarnas liv är traditionellt kringresande. I dagens samhälle bjuds de in att leva under gästliknande förhållanden i olika tempel. Munkarna är varken

underkastade templet eller – som i nu aktuellt fall – den ideella föreningen. Föreningen agerar endast värd för munkarna när de vistas i templet. Munkarnas roll är att representera Buddha och förmedla den buddhistiska läran varifrån också deras uppdrag kommer. Munkarna har levt i en hushållsgemenskap vilken enligt praxis faller utanför inkomstslaget tjänst.

För att bostadsförmån ska kunna uppstå fordras det att en anställd erhåller ett fritt boende. Ett boende utmärks bland annat av att det innehåller en privat sfär för den som utnyttjar boende. De sängplatser som ställts till de gästade munkarnas förfogande har inte gett munkarna rätt till någon sådan privat sfär som konstituerar en bostad. Det har varit fråga om enkla sängplatser. Att bestämma det eventuella värdet av en sådan förmån utifrån ortspriset på bostäder är under alla omständigheter felaktigt.

Föreningen påpekar att det förhandsbesked som Skatteverket åberopat i det överklagade beslutet inte omfattar frågan om beskattning av klostergemenskaper. Vidare att Skatteverkets interna praxis undantar fritt vivre och fickpengar som ges till personer som verkar i en klostergemenskap och inte utgör ersättning för arbete.

Skatteverket beslutar vid obligatorisk omprövning att inte ändra det överklagade beslutet. I yttrande till förvaltningsrätten medger dock Skatteverket att kostförmånen ska sättas ner till schablon om en måltid per dag. Skatteverket poängterar att den mat som munkarna erhållit utgör gåvor för arbete eller annan prestation som munkarna utfört för någons räkning. Av föreningens ansökningar om arbetstillstånd till Migrationsverket framgår också att föreningen ska ta hand om dem under deras vistelse i Sverige vilket inkluderar att ge dem mat. Av ansökningarna framgår att moder-templet i Thailand, föreningen och medlemmarna kommer att ta ansvar för munken under tiden i Sverige. Föreningen tar ansvar för munken medan de utför buddhistisk verksamhet för föreningen. Föreningen poängterar dock att

munkarna inte arbetar, inte får någon lön utan att föreningen täcker deras levnadskostnader och ger dem bostad.

Om munkarna inte hade utfört arbete såsom föreningen angivit hade de inte blivit beviljade arbetstillstånden.

Skatteverket menar att det föreligger ett samband mellan de arbeten som munkarna utför åt föreningen och den mat de tar emot från föreningen. I lämnat svar har föreningen angivit att föreningen tillhandahåller maten till munkarna men att maten är gåvor från föreningens medlemmar. Medlemsgåvor kan enligt Skatteverkets mening inte anses vara en gåva i skatterättslig mening mellan medlemmarna och munkarna, utan är en gåva som medlemmarna ger till föreningen som i sin tur står för själva tillhandahållandet till munkarna.

Skatteverket poängterar att någon administrativ praxis gällande klostergemenskaper inte har tillkännagivits i någon handledning eller annat skriftligt stödmaterial. Den äldre praxis som gällt för bl.a. Birgittaorden har haft sin tyngdpunkt i arbete som i regel görs inom ett hushåll, d.v.s. städning, tvättning, laga mat o.s.v. Skatteverket anser att det måste göras en bedömning av de faktiska arbetsprestationerna oavsett om det är fråga om ett kloster eller ett tempel. Det arbete som munkarna utfört är inte enbart sådant som utförs inom en hushållsgemenskap. Arbetena har en utåtriktad karaktär.

Skatteverket hänvisar till att Justitiekanslern i ett beslut inte ansåg att Skatteverket hade brutit mot Europakonventionen med anledning av beskattning av inkomster från Jehovas vittnen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Vad målet gäller

Förvaltningsrätten har inledningsvis att ta ställning till om munkarna utfört något arbete i socialavgiftslagens mening. Om de kan anses ha arbetat uppkommer frågan om de har erhållit någon ersättning för detta arbete och vem som har utgett ersättningen.

Vid det fall förvaltningsrätten kommer fram till att en avgiftspliktig ersättning har utgivits blir frågan att pröva om förmånen strider mot likabehandlingsprincipen samt mot Europakonventionen och EU-stadgan. Avgörande för denna bedömning är om munkarna lever i en klosterliknande gemenskap och om det finns en praxis som undantar fritt vivre och fickpengar till personer som lever så från beskattning. Vid det fall förmån alltjämt ska utgå efter denna prövning uppkommer frågan hur förmånen ska värderas.

Lagbestämmelser m.m.

Arbetsgivaravgifter ska, som huvudregel, betalas på avgiftspliktig ersättning för arbete i Sverige (2 kap. 4 § socialavgiftslagen [Lag 2000:980], SAL).

Den som utger avgiftspliktig ersättning ska betala arbetsgivaravgifter (2 kap. 1 § SAL).

Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga (2 kap. 10§ SAL).

Med arbete i Sverige avses förvärvsarbete i verksamhet här i landet (1 kap. 6 § SAL).

En ersättning är avgiftsfri om den är skattefri enligt inkomstskattelagen (2 kap. 12 § p.1 SAL).

Till inkomstslaget tjänst räknas inkomster och utgifter på grund av tjänst till den del de inte ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital. Med tjänst avses anställning, uppdrag och annan inkomstgivande verksamhet av varaktig eller tillfällig natur (10 kap. 1 § 1 st. IL).

Löner, arvoden, kostnadsersättningar, pensioner, förmåner och alla andra inkomster som erhålls på grund av tjänst ska tas upp som intäkt, om inte annat anges i 11 kap. eller i 8 eller 11a kap. (11 kap 1 § 1 st IL).

Gåvor är skattefria enligt 8 kap. 2 § inkomstskattelagen ([Lag 1999:129], IL). En skattefri gåva kan civilrättsligt beskrivas som ett förvärv av ekonomiskt värde som överlämnas genom givarens frivilliga och välvilliga avsikt (en s.k. benefik gåva). Dvs. det finns en gåvoavsikt utan krav på vederlag eller prestation. En gåva som däremot ges som ersättning för en utförd prestation (en s.k. remuneratorisk gåva), är skattepliktig.

Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen med undantag för bostadsförmån som inte är semesterbostad vilken som huvudregel ska värderas enligt värdetabeller (2 kap. 10a § p.1 SAL).

Arbetsgivaravgifter skall dock som huvudregel inte betalas av en fysisk person eller ett dödsbo om det kan antas att den sammanlagda avgiftspliktiga ersättningen till mottagaren under året kommer att understiga 10 000 kronor (2 kap. 6 § SAL).

Det svenska skattesystemet är i rättsligt hänseende uppbyggt efter flera grundläggande principer, bl.a. legalitets-, likformighets- och neutralitetsprinciperna. Därutöver ligger tyngdpunkten framför allt på skatteförmågeprincipen, dvs. att beskattning ska ske efter var och ens förmåga att betala skatt (se t.ex. SOU 2016:76 s. 91 ff.).

Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör offentliga förvaltningsuppgifter ska i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iaktta saklighet och opartiskhet (1 kap. 9 § regeringsformen [1974:152], RF).

Finner en domstol att en föreskrift står i strid med en bestämmelse i grundlag eller annan överordnad författning får föreskriften inte tillämpas.

Detsamma gäller om stadgad ordning i något väsentligt hänseende har åsidosatts vid föreskriftens tillkomst. Vid prövning enligt första stycket av en lag ska det särskilt beaktas att riksdagen är folkets främsta företrädare och att grundlag går före lag (11 kap. 14 § RF).

Förvaltningsrättens bedömning

En grundläggande förutsättning för att arbetsgivaravgifter ska kunna påföras är att den som avgifterna avser har utfört ett arbete eller någon form av prestation. Även mycket tillfälliga och obetydliga arbetsinsatser är avgiftspliktiga så länge de når upp till beloppsgränserna. Även ideellt arbete är avgiftspliktigt och det krävs inte att arbetet når någon viss nivå av kvalitet eller kvantitet. Däremot krävs att det finns en överenskommelse om någon form av utbyte.

Skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter är inte heller beroende av att det föreligger ett formellt anställningsförhållande mellan den som utger ersättningen och den som utfört arbetet. Däremot krävs att det föreligger någon form av ekonomisk gemenskap och samband mellan den som utger ersättningen och arbetsgivaren, (se prop. 1989/90:110 s. 377 samt jfr RÅ 1999 ref. 41).

Såvitt framgår har Skatteverket inte klart tagit ställning till huruvida föreningen utgör en inskränkt skattskyldig ideell allmännyttig förening som driver rörelse med naturlig anknytning och med frivillig obetald arbetskraft

eller en s.k. intresseförening. Beslutet får tolkas på det sättet att Skatteverket anser att munkarna utgör betald arbetskraft och att man av den anledningen anser att den ideella föreningen ska registreras som arbetsgivare.

Handlingarna i målet visar att munkarna i samtliga fall, utom ett, enbart har blivit beviljade uppehållstillstånd. I ett fall har en munk blivit beviljad både uppehållstillstånd och arbetstillstånd. Att söka arbetstillstånd kan givetvis utgöra en presumtion för en avsikt att arbeta i landet, men måste bedömas med övrig argumentation och bevisning. Förvaltningsrätten konstaterar att frågan om vilken blankett föreningen använt sig av - och på vilken grund Migrationsverket bedömt att munkarna haft rätt att vistas i Sverige - saknar avgörande betydelse för bedömningen om det varit fråga om ett avgifts- pliktigt utfört arbete enligt socialavgiftslagen.

Av handlingarna från Migrationsverket samt övriga handlingar i målet framgår bl.a. följande. Munkarna är knutna till ett modertempel i Thailand. De har avlagt munklöften som bl.a. gör dem förhindrade att hantera pengar och är därmed beroende av att lekmän ger matgåvor åt dem och att de har ett tempel att bo i. De har bjudits in till Sverige och templet i Brunflo för att stanna under en tid. Det har inte funnits några anställningsavtal. Templet har inte heller kunnat styra över munkarnas förehavanden. Däremot har det funnits en sedvänja som föreskriver att munkarna ska erbjuda förenings- medlemmarna det stöd som munkar i allmänhet gör. Det kan ifrågasättas om en munk som inte höll sina munklöften skulle vara välkommen till föreningens tempel. Förvaltningsrätten har inte anledning att ifrågasätta den buddhistiska lärans sedvänjor och den beskrivning som inlämnats i målet om munkarnas skyldigheter eller roll som budbärare för den buddhistiska religionen, samt deras ytterst specifika levnadsvillkor. Som en bekräftelse eller identifikation om deras religiösa status som munkar (och inte vad som benämns lekfolk) utfärdar den thailändska staten även ut särskilda ”munkpass” till dem som är munkar.

Bostadsförmån

Munkarna är inte medlemmar i föreningen. Det kan påstås att det finns en viss förväntan från föreningen att de gästade munkarna ska erbjuda något som skulle kunna liknas med ett arbete enligt socialavgiftslagen. Föreningen erbjuder i utbyte husrum. Enligt förvaltningsrättens bedömning har dock munkarna avlagt sitt löfte och styrs utifrån detta. Deras roll är att representera Buddha och förmedla den buddhistiska läran - varifrån också deras uppdrag kommer ifrån – inte från den ideella föreningen. Förvaltningsrätten delar således den ideella föreningens inställning att munkarna lever under gästliknande förhållanden, i olika tempel i världen, under aktuell tid i templet i Brunflo. Det finns således inget som säger att munkarna är underkastade templet eller – som i nu aktuellt fall – den ideella föreningen att utföra ett arbete. Wat Pah Sokjai hänvisar till att munkarnas löften hindrar dem från att underkasta sig något förvärvsarbete, utan benämner syftet med deras religiösa vistelse som livskvalitetshöjande, ett begrepp som Högsta förvaltningsdomstolen använder som ordval i motsats till förvärvsarbete i ett mål rörande socialförsäkring (HFD 2019 ref 48).

I äldre praxis (den dåvarande formen av Kammarrätten) har nunnor befriats från taxering för förmån av *fritt vivre* i klostret (Vadstena). Detta framgår av kommentaren till 19 § gamla kommunalskattelagen (Skattehandbok Del 1, Geijer, Rosenqvist, Sterner, 8:e upplagan 1977, s. 75, ”GRS”), med hänvisning till 1 st av anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen (Lag 1928:370). En jämförelse gjordes med ”fånge eller patient på hospital, m.m. dyl.”. Vidare anges att vad angår andra inkomster än i 19 § med anvisningar särskilt angivna får i varje speciellt fall undersökas, om inkomsten kan utgöra intäkt i någon förvärvskälla eller ej, men först avgöras om det föreligger någon förvärvskälla överhuvudtaget.

I förarbetena (Prop. 1927: 102, s. 340 uttalade Departementschefen ”att erfarenheten visat omöjligheten att i skatteförfattningarna giva någon kort

uttömmande definition på vad som skulle anses vara skattepliktig inkomst, därest man icke ville som inkomst beskatta allt vad över huvud tillflöte den skattskyldige i penningar eller penningars värde. Enda utvägen synes enligt departementschefen vara att stadga, att intäkt, som icke kunde hänföras till någon av dessa förvärvskällor, ej vore underkastad skatteplikt. ”. Vidare anges att ”I stället borde lagtexten ges en sådan avfattning, att vid lagtillämpningen kunde till intäkt av viss förvärvskälla hänföras intäkter, vilka till sin natur vore likartade med dem, som i författningstexten uttryckligen anges vara hänförliga till förvärvskällan.” (se GRS s.52 f).

Genom 1990 års skattereform utvidgades inkomstslaget tjänst till att omfatta alla ersättningar som kunde hänföras till eget arbete eller egen prestation, under förutsättning att inkomsten inte vara undantagen från skatteplikt enligt 19 § KL eller var att hänföra till annat inkomstslag (Prop 1989/90:110 s. 305 – 313). Departementschefen anförde att de nuvarande principerna för vad som skall hänföras till inkomstslaget tjänst bör i huvudsak behållas och inkomstslaget bör utgöra en förvärvskälla. Avgränsning sker i nästa steg gentemot inkomst av näringsverksamhet eller inkomst av kapital.

När reglerna så flyttades över till inkomstskattelagen (IL) fanns ytterligare regler om skattefria inkomster i motsvarande bestämmelser i 19 § kommunalskattelagen (KL) som inte har tagits med i IL eller flyttats över till olika inkomstskattslag. Enligt förarbetena (regeringens kommentar och förslag till 8 kap 2 § IL) sägs att bestämmelsen om inkomstskattefrihet för benefika förvärv är hämtad från 19 § första stycket första ledet KL där en motsvarighet funnits sedan lagens tillkomst (Prop 1999/2000:2 del 2 s.92 f.). För att en inkomst ska vara skattepliktig enligt IL ska den för det första kunna avgränsas till ett visst inkomstslag enligt reglerna i 10, 13 eller 41 kap. Om inte inkomsten kan hänföras till något av dessa inkomstslag så är inkomsten skattefri.

Förvaltningsrätten gör den tolkningen att skattefriheten av ”fritt vivre” i klostergemenskap alltså bör göras utifrån den tidigare bestämmelsen i 19 § KL som överförts till 8 kap 2 § IL och den äldre praxis som nämns ovan. För att ändra på denna praxis och som ostridigt har tillämpats av Skatteverket genom åren, bör enligt förvaltningsrätten, en uttrycklig lagändring göras, i vart fall ett förtydligande i lagtext. I detta hänseende delar förvaltningsrätten professor Pålssons skiljaktiga mening i HFD 2012 not 19. Förvaltningsrätten finner detta avgörande i övrigt inte tillämpligt då det inte går att jämföra med de prestationer och beskrivna arbetsuppgifter som medlem ska utföra på uppdrag av Den världsvida Orden av Jehovas vittnen, som beskrivs i detta rättsfall. Bl.a. stod den klagande under Jehovas Vittnens arbetsledning vilket innebar att han inte fritt kunde välja vilka arbetsuppgifter han skulle utföra. Han var under den aktuella tiden verksam på heltid och hade arbetsuppgifter av juridisk eller annan karaktär. Han erhöll 1 000 kr per månad samt fri bostad och fria måltider.

Vad gäller föreningens (Wat Pah Sokjai) upplåtelse av sängplats finner förvaltningsrätten den vara av gästliknande karaktär och det finns inte något sådant förhållande eller prestation från munkarnas sida gentemot föreningen, som kan hänföras till inkomstslaget tjänst 10 kap. 1 § IL, även om den har karaktären av restinkomstslag så syftar den främst till en avgränsning mot övriga inkomstslag. Enligt förvaltningsrättens mening finns det således inte något inkomstslag att hänföra upplåtelse av sängplats till. Såsom det beskrivits fullföljer munkarna sitt avlagda munklöfte. Föreningens gästfrihet får anses inrymmas i gåvokriterierna och bedömningen bör alltså ske utifrån att de tidigare bestämmelserna i 19 § KL, som numera finns i 8 kap 2 § IL. Även om inkomstslaget tjänst i 10 kap. 1 § IL har karaktär av restinkomstslag, så skulle en tillämpning av 11 kap. 1 § IL medföra en hänvisning tillbaka till 8 kap. Förvaltningsrättens tolkning av äldre praxis om nunnors skattefrihet av fritt vivre i kloster är att den bör alltså vara tillämplig och inrymmas under skattefriheten i nämnda

paragraf. Detta stöds även av den grundläggande allmänna rättsgrundsatsen i skattelagstiftningen, Skatteförmågeprincipen, vilket en inkomstbeskattning av dem skulle strida emot. Ett religiöst löfte att inte motta pengar eller egendom tillhör en gammal ursprunglig lära, som inte kan hänföras till något kringgående av skatteregler el. dyl. Förvaltningsrätten finner att någon skattepliktig bostadsförmån inte har utgivits av föreningen och därmed har heller inte någon avgiftspliktig ersättning i form av bostadsförmån utgivits från föreningen (2 kap. 12 § p.1 SAL).

Kostförmån

En förening består av dess medlemmar och det finns således ett samband och en intressegemenskap mellan föreningens medlemmar och föreningen. När det gäller den mat som munkarna erhållit anser förvaltningsrätten dock att utredningen inte ger stöd för antagandet att det regelmässigt varit medlemmar av föreningen som försett dem med mat eller att föreningen har distribuerat den. Det kan inte tas för osannolikt att den mat som lekfolket försett munkarna med har varit gåvor från enskilda utan krav på motprestation. Sådana gåvor är inte skattepliktiga enligt inkomstskattelagen vilket betyder att socialavgifter inte heller ska beräknas på dess värde. Se ovanstående motivering.

Sammanfattning

Munkarnas praktik och egna andliga sökande är centralt. De lägger merparten av sin tid på meditation, skötsel av templet samt den dagliga måltidsceremonin. Den andliga delen utgår från munkarnas inre, egna praktik, vilken öppnar upp för att stötta utomstående. Templet är öppet för utomstående och munkarna ger andligt stöd, men utredningen ger inte stöd för att munkarna bedriver någon form av aktiv och utåtriktad missionärsverksamhet. Munkarna är inbjudna till templet i Brunflo, men är knutna till ett modertempel i Thailand. Förvaltningsrätten anser således att munkarnas tillvaro vid templet i Brunflo får anses som klosterliknande. Det har inte

framkommit annat än att liknande klostergemenskaper undantas från beskattning av fritt vivre och fickpengar enligt rådande praxis.

Mot bakgrund av ovanstående ska överklagandet bifallas och de av Skatteverket påförda arbetsgivaravgifterna undanröjas. Av detta följer att någon registrering av arbetsgivaravgifter i detta hänseende inte behöver ske (7 kap. 1 § skatteförfarandelagen [2011:1424]).

Med hänsyn till utgången i målet saknas skäl för domstolen att pröva om ett uttag av arbetsgivaravgifter hade stått i strid med likabehandlingsprincipen eller EU-rättsliga principer.

Ersättning för ombudskostnader

Den som i ett ärende eller mål har haft kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som denne skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt har, efter ansökan, rätt till ersättning om

1. den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls helt eller delvis,
2. ärendet eller målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning (43 kap. 1 § SFL).

Mot bakgrund av att föreningen vunnit bifall till sitt överklagande har den rätt till ersättning för ombudskostnader.

Wat Pah Sokajai har yrkat ersättning för ombudskostnader med totalt 290 000 kr inklusive mervärdesskatt. Arbetet har bestått av genomgång och analys av handlingarna i målet, telefonkontakter, rättsutredning, kontakt med vittnen, upprättande av yttranden samt kontakter med domstolen.

Tidsåtgången har beräknats till 102 timmar. Av kostnadsräkningen framgår dock inte hur mycket tid som lagts ner på respektive åtgärd. Det är

den enskilde som har bevisbördan för att presentera ett underlag som gör det möjligt för rätten att avgöra om de åtgärder som vidtagits har behövts för att den enskilde ska kunna ta tillvara sin rätt (jfr HFD 2019 ref. 16 p. 17).

Förvaltningsrätten konstaterar att de inlagor som skrivits varit väl genomarbetade och det kan antas att dessa har tagit avsevärd tid att upprätta. Det är emellertid svårt att - utifrån den kostnadsräkning som ingivits – avgöra om skälig tidsåtgång lagts ner vad gäller övriga åtgärder och om de har varit nödvändiga för att föra fram klagandens sak i målet.

Vad avser timkostnaden så uppgår den till ca 2 800 kr inklusive mervärdesskatt vilket överstiger timkostnadsnormen enligt rättshjälptaxan. Vid bedömningen av skälig timkostnad ska förvaltningsrätten dock ta i beaktande målets svårighetsgrad, ombudets skicklighet och vad det normalt sett kostar att anlita ett sådant ombud som ärendets beskaffenhet kräver (prop. 1988/89:126 s. 26). Förvaltningsrätten har att bedöma vilka allmänna kvalifikationer och erfarenheter som ombudet har och den skicklighet och omsorg som det aktuella uppdraget har utförts med. Av betydelse är också om den enskildes hjälpbehov motiverar att ett ombud med dessa kvalifikationer har anlåtats (HFD 2019 ref. 16 p. 22-23).

Enligt förvaltningsrättens bedömning har målet omfattat oklara rättsfrågor och bedömningsfrågor vilka krävt ett ombud med särskild kompetens. Ombudet får anses ha genomfört sitt uppdrag väl.

Vid en samlad bedömning anser förvaltningsrätten dock att skälig ersättning kan bestämmas till 150 000 kr inklusive mervärdesskatt.

Yrkandet om muntlig förhandling

Föreningen har begärt att förvaltningsrätten ska hålla muntlig förhandling i målet.

Förvaltningsrätten ska hålla muntlig förhandling om en enskild part begär det och det inte är uppenbart obehövt (9 § tredje stycket förvaltningsprocesslagen [1971:291]).

Mot bakgrund av att förvaltningsrätten bifallit föreningens överklagande får det anses uppenbart obehövt att hålla muntlig förhandling i målet.

Yrkandet om muntlig förhandling ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (FR-13).

Catharina Laestadius
rådman

I avgörandet har nämndemännen Bo Olsson, Margareth Söderlund och Stig Persson deltagit.

Hur man överklagar

FR-13

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

För enskild part går tiden för att anslutningsöverklaga ut 3 månader från beslutets datum.

För part som företräder det allmänna räknas 3 månader från det att den enskilda parten fick del av beslutet.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras och vilken ändring du vill ha.
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna också aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

- Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet. Mer information finns på www.domstol.se.